

The Prince

ปรัชญาการเมือง

เจ้าผู้ปกครอง

นิโคโล มาเคียเวลลี

Niccolo
Machiavelli

ประวัติ

- นิกโคโล มาเคียเวลลี (อังกฤษ:**Niccolo Machiavelli**)
- นิกโคโล ดี แบร์นาโด เดย์ มาเคียเวลลี (อิตาลี:**Niccolò di Bernardo dei Machiavelli**)
- เกิดเมื่อ 3 พฤษภาคม ค.ศ.1469 ที่เมืองฟลอเรนซ์ ประเทศอิตาลี บิดาของมาเคียเวลลี คือ เบร์นาโด มาเคียเวลลี มีอาชีพเป็น ทนายความและสนใจการศึกษาด้านมนุษยศาสตร์ ส่วนมารดา คือ บาร์โรวีโลเนีย เพลลี เริ่มเรียนหนังสือเมื่ออายุ 7 ปี โดยศึกษาเกี่ยวกับภาษาละตินเป็นพื้นฐาน และได้เข้าศึกษาที่ มหาวิทยาลัยฟลอเรนซ์

ประวัติ

- รับราชการครั้งแรกใน ค.ศ.1498 ในตำแหน่งเลขานุการฝ่ายการทูตแห่ง มหาชนรัฐฟลอเรนซ์ อายุได้ 19 ปี และอยู่ในตำแหน่งเป็นเวลา 14 ปี ทำให้มีประสบการณ์ทางการทูตทั้งภายในและภายนอกประเทศได้มี โอกาสพบกับซีซาร์ บอร์เจีย (**Cesare Borgia**) ในปี ค.ศ.1502 ผู้นำทัพเข้ายึดดินแดนของสันตะปาปา
- ในปี ค.ศ.1510 เกิดการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ทางการเมืองทำให้ เมืองฟลอเรนซ์อยู่ภายใต้การปกครองของตระกูลเมดิชีอีกครั้งมาเคีย เวลลีถูกปลดออกจากตำแหน่งมาเคียเวลลีได้ย้ายไปอยู่ชนบทพร้อม ภรรยาและบุตร ชานเมืองฟลอเรนซ์ และได้อุทิศตัวเองเพื่อการศึกษา และการเขียนตำราทางการเมือง

ประวัติ

- ผลงานที่สำคัญ - เจ้าผู้ปกครอง (**The Prince**)
- มาเคียเวลลีถึงแก่กรรมด้วยวัย 58 ปี เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน ค.ศ.1527 และมีพิธีฝังศพเมื่อวันที่ 22 มิถุนายน ค.ศ.1527 ณ ซันตา โกรเซ ฟลอเรนซ์

Machiavelli เสียชีวิตที่ซานเมือง **Firenze** ในปี 1527

โดยไม่ทราบที่ฝังศพที่แท้จริง มีเพียงอนุสรณ์รำลึกตั้งไว้ที่มหาวิหาร

Santa Croce พร้อมด้วยคำจารึกในภาษาละตินว่า

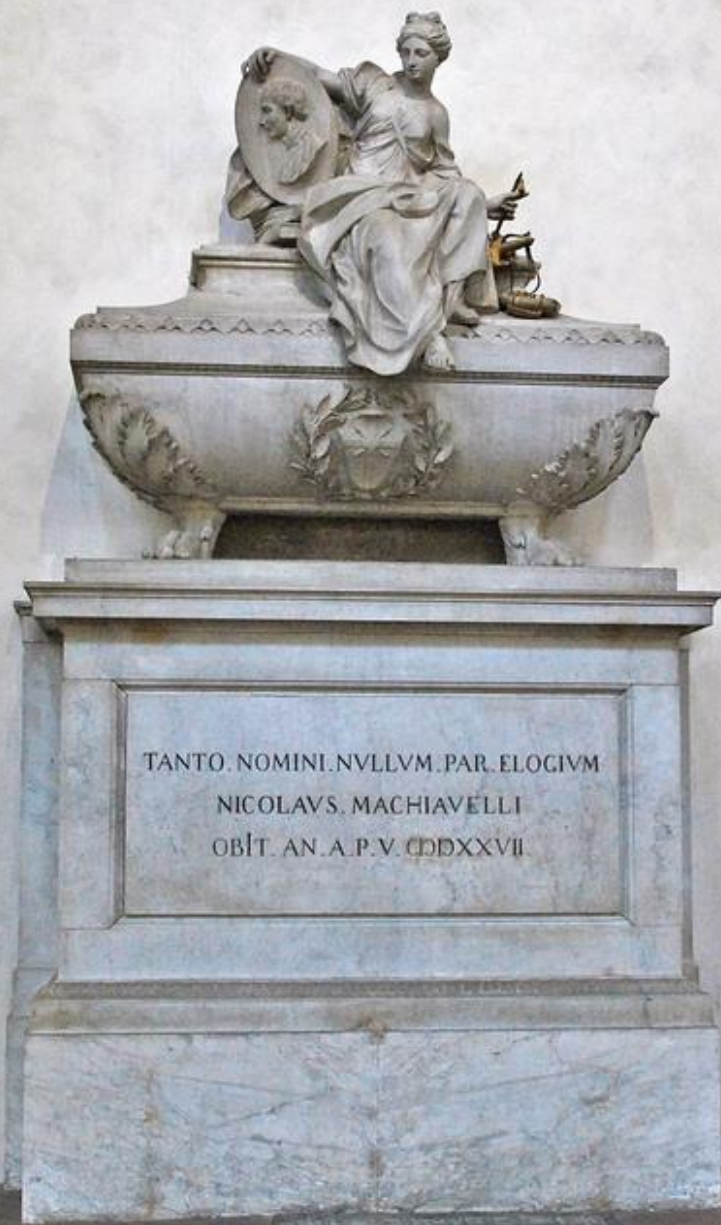
Tanto nomini nullum par elogium

(No praise is sufficient for so great a man)

“นามอันยิ่งใหญ่นี้หากำบรรยายใดเทียบได้” (Miles Unger)

PETRVS ANTONIVS MICHELIVS
ANNO DOMINI MDLXII IIII IDVS NOVEMBRII
MILITIA ARMIS VICTORIS SACERDOTIS
PONTIFICIS MAXIMI ET
SACRI PALATII PRINCIPIS ET SECRETARII
SACRAE THEOLOGICAE FACULTATIS
PROFESSORIS VNIUSERSITATIS
FLORENTINAE VIVENS ET MORI
QUONDAM MICHAELIS DE LOMBARDO CARPI
FILII ET VNIUSERSITATIS DOCTORIS
ANNO DOMINI MDLXXVII

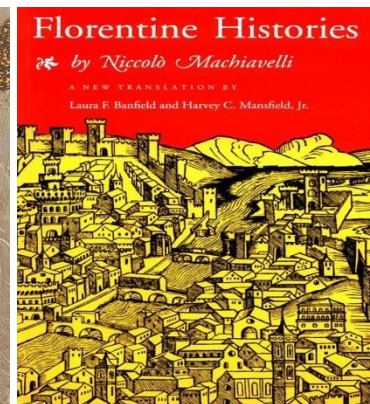
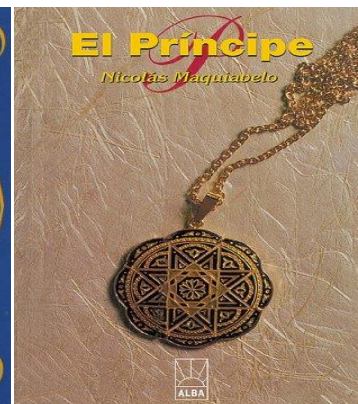
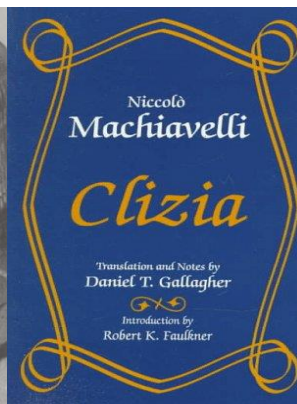
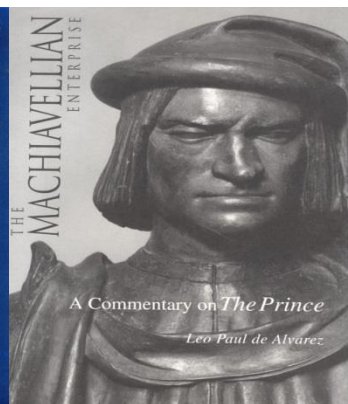
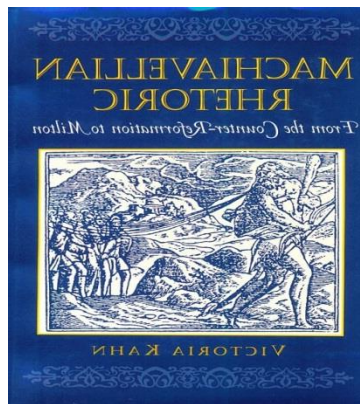
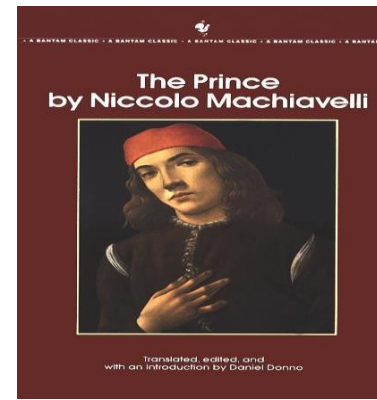
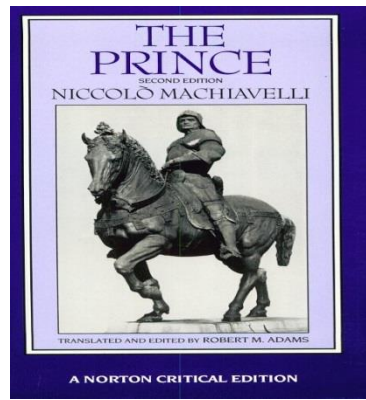
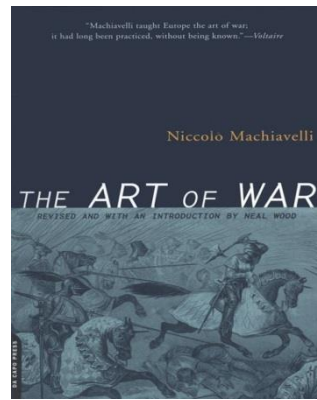
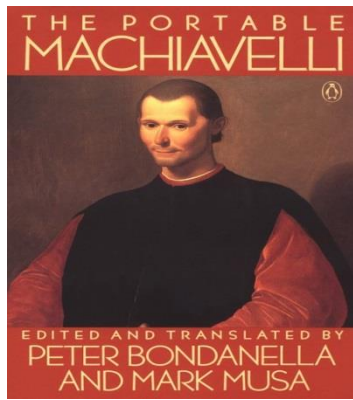
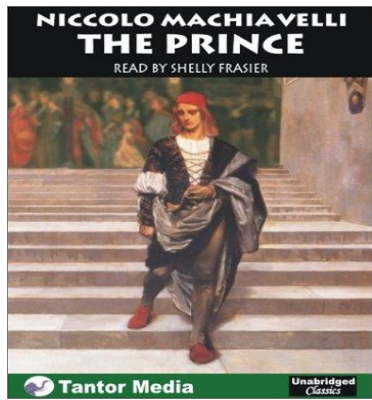
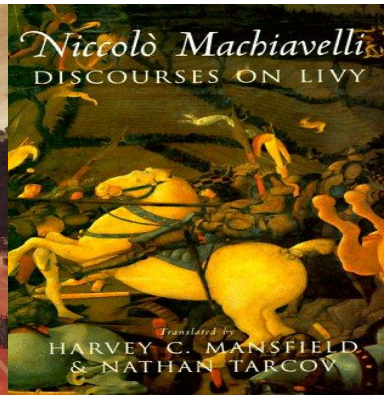
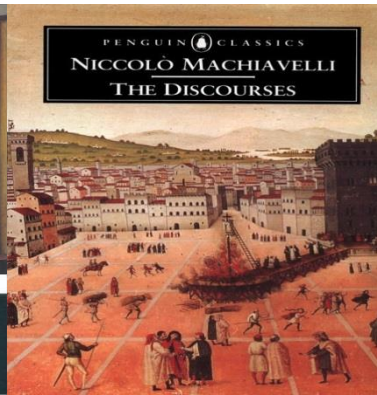
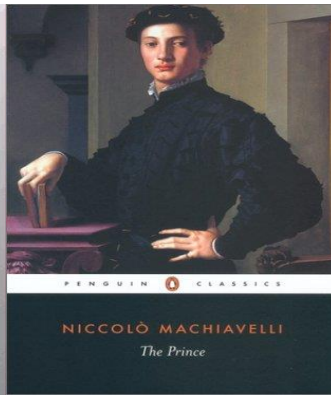
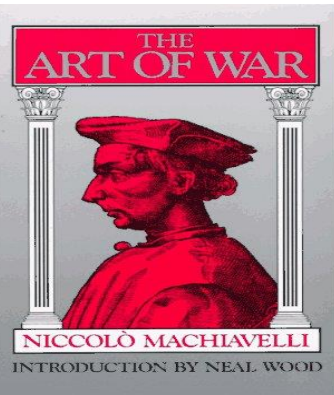
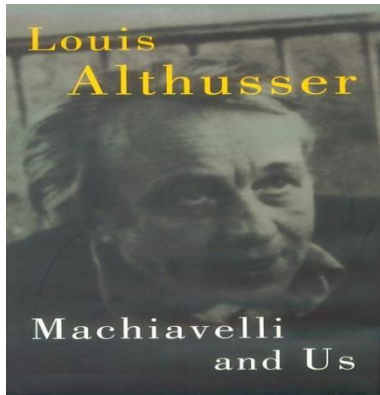

TANTO NOMINI NVLLVM PAR ELOGIVM
NICOLAVS MACHIAVELLI
OBIT AN A P V MDLXXVII

ผลงานนิพนธ์ของมาเคียเวลลี

คำศัพท์ที่น่าสนใจ

- Machiavelian
- Realism
- Virtue

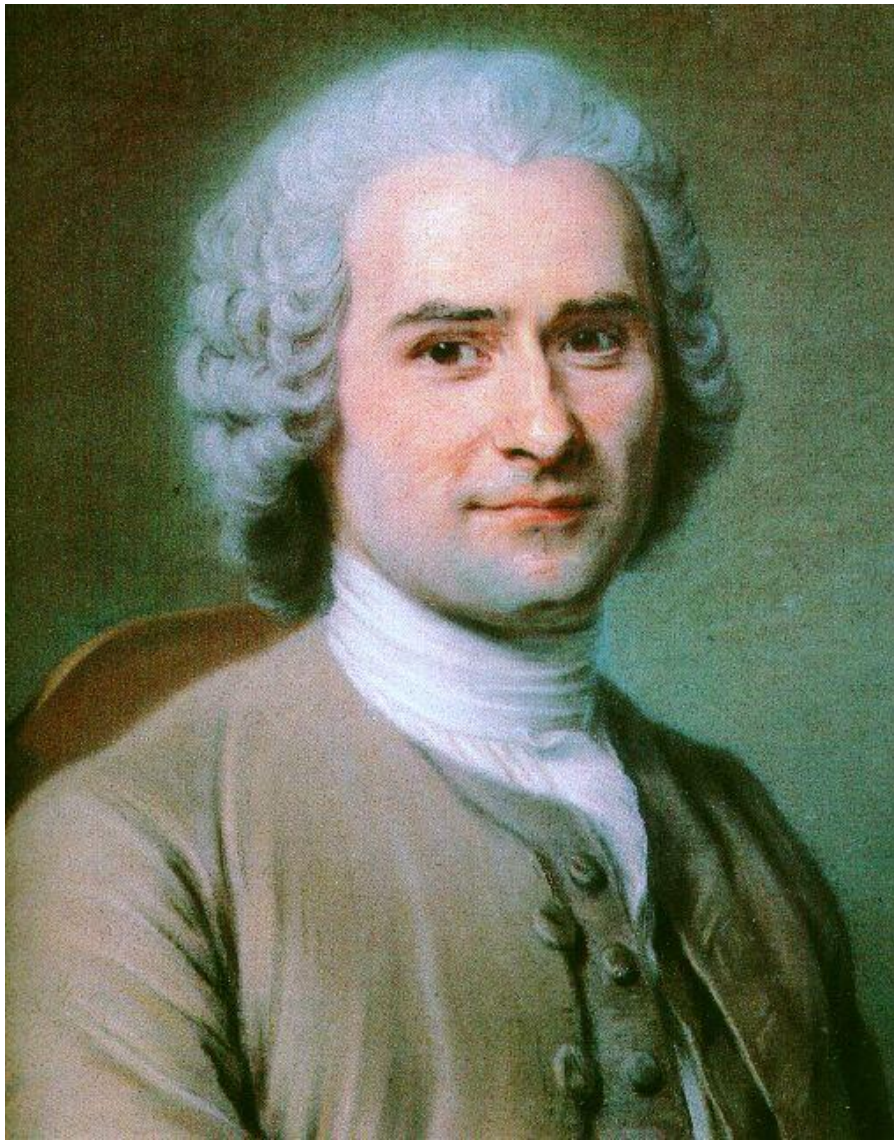
“เราเป็นหนี้มาเคียวเวลดีและคนอื่น ๆ
เป็นอย่างมาก ที่เขียนถึงสิ่งที่มนุษย์กระทำ
ไม่ใช่สิ่งที่พวกเขาควรจะกระทำ เพราะมัน
เป็นไปได้ ที่จะประสานความฉลาดของ
อสรพิษเข้ากับความรู้เพียงสาของนกพิราบ...

เว้นแต่มนุษย์จะรู้ถึงลักษณะทั้งปวง
ของอสรพิษอย่างถ่องแท้...

คนที่ซื่อสัตย์นั้น ไม่อาจทำสิ่งที่ดีต่อ
คนชั่วร้ายได้เลย...หากปราศจากความรู้เรื่อง
ความชั่ว”

Francis Bacon (1561-1626)

“โดยการเสแสร้งว่าได้ให้
บทเรียนแก่กษัตริย์ แต่เขา (มา-
เคียเวลลี) ได้ให้บทเรียนที่ยิ่งใหญ่
แก่ประชาชน **เจ้าผู้ปกครอง...คือ**
ตำราของผู้นิยมมหาชนรัฐ”

Jean-Jacques Rousseau
(1712-1778)

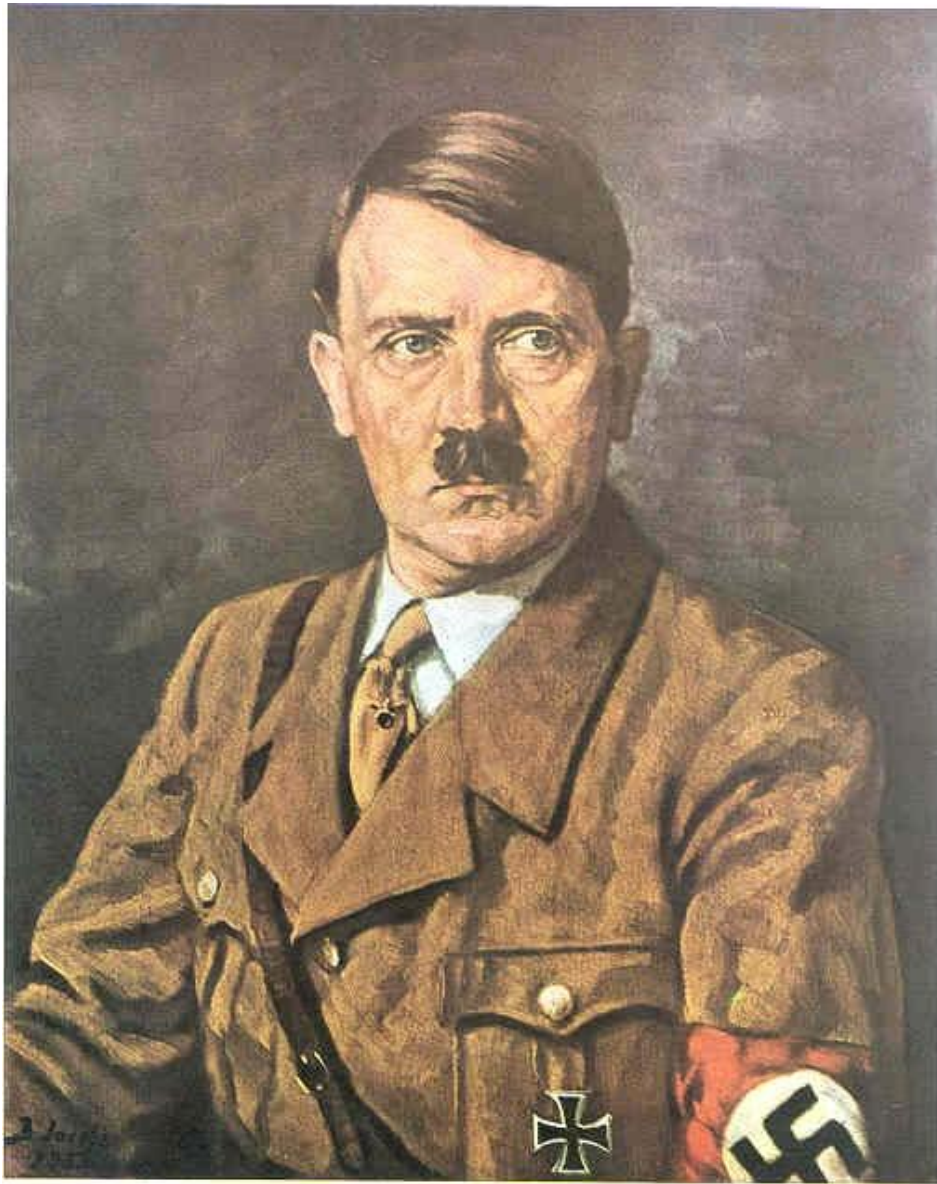

Benito Mussolini (1883-1945)

“มีคำถามว่า โดยระยะเวลาที่ห่างกันถึงสี่ศตวรรษ จะยังมีอะไรอีกหรือที่มีชีวิตชีวาในเจ้าผู้ปกครอง คำสอนของมาเคียเวลลีจะยังมีประโยชน์ต่อผู้นำของรัฐสมัยปัจจุบันบ้างหรือไม่?

คุณค่าของระบบการเมืองในเจ้าผู้ปกครองจำกัดอยู่เฉพาะยุคสมัยที่หนังสือเล่มนี้ได้เขียนขึ้น.... หรือว่ามันเป็นเรื่องสากลและร่วมสมัย?....

ข้าพเจ้ายืนยันว่าทุกวันนี้ หลักการของ มาเคียเวลลีมีชีวิตชีวายิ่งกว่าเมื่อสี่ศตวรรษที่แล้วเสียอีก เพราะแม้ว่าส่วนนอกกายของชีวิตของเราจะได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก แต่มันก็ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงที่ลึกซึ้งอย่างไร ในส่วนที่เป็นจิตใจของปัจเจกชนและประชาชน”

Adolf Hitler : 1889-1908

ฮิตเลอร์ได้เก็บหนังสือเรื่อง
เดอะ พรินซ์ ไว้ข้างเตียง

เชื่อกันว่าที่เขาประทับใจ
หายหน้าในบั้นปลายก็เพราะตีความ
คำสอนพื้นฐานบางประการของ
มาเคียวเวลลีผิดพลาดนั่นเอง

จากการจัดอันดับความสำคัญของบุคคลที่มีอิทธิพลที่สุดต่อโลกและมนุษย์ตั้งแต่อดีตกาลจนถึงปัจจุบัน ซึ่งรวมเอาศาสดาแห่งศาสนาเอาไว้ด้วยเช่น ศาสดามุฮัมมัด พระเยซูคริสต์ พระพุทธเจ้า จนถึงนักวิทยาศาสตร์อย่าง ไอน์สไตน์ นักปรัชญาอย่างเพลโต หรือกวีอย่างโฮเมอร์

มาเคียวเวลลีถูกจัดไว้ในอันดับที่ 88 จาก 100

ในการรวบรวมรายชื่อหนังสือที่เชื่อว่ามีอิทธิพลต่อโลกและเป็นพลังในการทำให้โลกเคลื่อนไหวนั้น ถือกันว่าหนังสือเรื่องเดอะพริ้นซ์ เป็นหนังสือที่ทรงอิทธิพลมากที่สุดเล่มหนึ่งตลอดกาลเวลามากว่า 400 ปีที่ผ่านมา ไม่ว่าอิทธิพลนั้นจะเป็นไปในแง่ดีหรือร้ายก็ตาม

เดอะ พรินซ์

หนังสือเรื่อง เดอะ พรินซ์ มีทั้งหมด 26 บท แบ่งออกเป็น 4 ส่วน บทที่ 1-11 ว่าด้วยประเภทของรัฐ บทที่ 12-14 ว่าด้วยการใช้กำลังของตน หรือผู้อื่น บทที่ 15-23 ว่าด้วยการครองรัฐ และส่วนสุดท้าย บทที่ 24-26 ว่าด้วย โชคชะตาหรือคุณธรรม ซึ่งคำสอนกล่าวถึงเกี่ยวกับจะการเมืองในลักษณะไม่เป็นอุดมคติ ชัดกับหลักศีลธรรมทางศาสนา

แต่ก็ยังเป็นหลักจรรยาบรรณของเจ้าผู้ปกครองที่ดำรงไว้ซึ่งเสถียรภาพและความมั่นคงของรัฐ

The Prince

เดอะ พรินซ์

หนังสือของงานทำของมาเคียเวลลี ไปยังผู้ปกครองฟลอเรนซ์ในตอนนั้น จากตระกูล โลเร็นโซ เมดิชี

- เดอะพรินซ์เขียนจากประสบการณ์ตรงและจากการอ่านของมาเคียเวลลี
- มาเคียเวลลี หวังว่า หนังสือเดอะพรินซ์จะแสดงถึงศักยภาพของตน ในการเข้าทำงาน
- มาเคียเวลลี กล่าวว่า เพื่อที่จะได้รู้จักธรรมชาติของประชาชนได้เป็นอย่างดี ผู้หนึ่งจำเป็นต้องเป็นผู้ปกครอง และเพื่อที่จะได้รู้จักธรรมชาติของเหล่าผู้ปกครองได้เป็นอย่างดี ผู้หนึ่งจำเป็นต้องเป็นประชาชน

เจ้าผู้ปกครอง (The Prince)

- บทที่ 1** รัฐโดยเจ้าผู้ปกครอง มีอยู่ที่ชนิด และได้มาโดยแบบวิธีการใด
- บทที่ 2** ว่าด้วยรัฐโดยเจ้าผู้ปกครองที่มีการสืบตระกูลกันต่อมา
- บทที่ 3** ว่าด้วยรัฐโดยเจ้าผู้ปกครองซึ่งเป็นรัฐผสม
- บทที่ 4** ทำไมราชอาณาจักรของคาร์ลุส ซึ่งพระเจ้าอเล็กซานเดอร์ยึดครองจึงไม่ได้กบฏต่อต้านบรรดาผู้สืบตำแหน่งของพระองค์ หลักจากการสิ้นพระชนม์ของพระเจ้าอเล็กซานเดอร์
- บทที่ 5** นครหรือรัฐโดยเจ้าผู้ปกครอง ซึ่งก่อนจะถูกยึดเคยดำรงอยู่โดยกฎหมายของตนเองนั้นจะต้องบริหารตามแบบวิธีการใด ?

เจ้าผู้ปกครอง (The Prince)

บทที่ 6 ว่าด้วยรัฐโดยเจ้าผู้ปกครองรัฐใหม่ ที่ได้มาโดยกำลังของตนเอง
และโดยคุณธรรม

บทที่ 7 ว่าด้วยรัฐโดยเจ้าผู้ปกครองรัฐใหม่ ซึ่งได้มาโดยกำลังของผู้อื่น
และโดยโชคชะตา

บทที่ 8 ว่าด้วยบรรดาผู้ซึ่งได้ขึ้นเป็นเจ้าผู้ปกครองโดยอาชญากรรม

บทที่ 9 ว่าด้วยรัฐโดยเจ้าผู้ปกครองที่มหาชนสนับสนุน

บทที่ 10 พลังของรัฐโดยเจ้าผู้ปกครองทั้งปวงนั้น ควรจะหยั่งวัดโดย
แบบวิธีการใด

เจ้าผู้ปกครอง (The Prince)

บทที่ 11 ว่าด้วยรัฐโดยเจ้าผู้ปกครองทางศาสนา

บทที่ 12 มีการทหารอยู่ที่ชนิดและว่าด้วยบรรดาทหารรับจ้าง

บทที่ 13 ว่าด้วยกองกำลังทหารเสริม กองกำลังผสม และกองกำลังของตนเอง

บทที่ 14 สิ่งที่เจ้าผู้ปกครองควรทำเกี่ยวกับทหาร

บทที่ 15 ว่าด้วยสิ่งต่าง ๆ ที่มนุษย์และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าผู้ปกครอง
ได้รับการยกย่องหรือถูกตำหนิ

เจ้าผู้ปกครอง (The Prince)

บทที่ 16 ว่าด้วยความโอบอ้อมอารีและความตระหนี่ถี่เหนียว

บทที่ 17 ว่าด้วยความทารุณโหดร้ายและความสงสาร และการเป็นที่รัก
นั้นดียิ่งกว่าการเป็นที่หวาดกลัวหรือกลัวตรงกันข้าม

บทที่ 18 ในแบบวิธีการใดที่เจ้าผู้ปกครองควรจะรักษาข้อตกลง

บทที่ 19 ว่าด้วยการหลีกเลี่ยงการเป็นที่เหยียดหยามและเกลียดชัง

บทที่ 20 ป้อมปราการและสิ่งอื่น ๆ อีกมาก ที่เจ้าผู้ปกครองสร้างและทำ
นั้นมีประโยชน์หรือไร้ประโยชน์

บทที่ 21 สิ่งที่เจ้าผู้ปกครองควรทำเพื่อจะได้เป็นที่ยกย่องสรรเสริญ

เจ้าผู้ปกครอง (The Prince)

บทที่ 22 ว่าด้วยบรรดาผู้ที่เจ้าผู้ปกครองมีอยู่ในฐานะผู้ช่วย

บทที่ 23 จะต้องหลีกเลี่ยงบรรดาคนประจบสอพลอตามแบบวิธีการใด

บทที่ 24 ทำไมบรรดาเจ้าผู้ปกครองของอิตาลี จึงสูญเสียราชอาณาจักร
ของพวกเขาไป

บทที่ 25 เทพีแห่งโชคชะตา สามารถทำอะไรได้มากแค่ไหนในกิจการ
ของมนุษย์ และจะขัดขวางนางด้วยแบบวิธีการอะไร ?

บทที่ 26 คำแนะนำให้ย้อยुकอิตาลีและกอบกู้เสรีภาพของอิตาลีจากพวก
ป่าเถื่อน

เจ้าผู้ปกครอง (The Prince)

หนังสือเดอะพรินซ์ มาเคียวเวลลี ได้แบ่งประเด็นออกเป็น 4 ประเด็นใหญ่ๆ ด้วยกัน ได้แก่

บทที่ 1-11 ว่าด้วยรัฐ การได้มาของรัฐและรักษารัฐของเจ้าผู้ปกครองในแต่ละแบบ

บทที่ 12-14 ว่าด้วยการทหาร และสิ่งที่เจ้าผู้ปกครองควรทำเกี่ยวกับทหาร

บทที่ 15-23 ว่าด้วยคุณธรรมของเจ้าผู้ปกครอง

บทที่ 24-26 ประเด็นเทพีแห่งโชคชะตา และอิตาลี

การปกครองรัฐต่าง ๆ

ใน The Prince มาเคียเวลลีแบ่งรัฐ (states or dominions) ออกเป็น 2 แบบ คือ

1. สาธารณรัฐ (republics)
2. ระบอบกษัตริย์ (monarchies)

ในระบอบกษัตริย์ยังแบ่งออกเป็นแบบสืบตระกูล (hereditary) กับ รัฐใหม่

สำหรับรัฐใหม่นั้นมีทั้งรัฐใหม่ล้วนๆ กับรัฐที่ถูกผนวกเข้ามา นอกจากนี้แล้ว รัฐใหม่ที่ถูกผนวกก็ยังแบ่งเป็นประเภทที่แต่ก่อนเคยอยู่ภายใต้เจ้าบ้างกับที่เคยเป็นอิสระบ้าง

ณ ที่นี้ มาเคียเวลลีเน้นเฉพาะรัฐโดยเจ้าผู้ปกครอง รวมทั้งวิธีการปกครองกับการรักษารัฐเป็นหลัก ดังนี้

การแบ่งรัฐใน The Prince

รัฐ (states or dominions)

สาธารณรัฐ (republics)

กษัตริย์ (monarchies)

รัฐใหม่

สืบตระกูล (hereditary)

รัฐที่ถูกผนวก

รัฐใหม่ล้วน

เคยอยู่ภายใต้เจ้า

เคยเป็นอิสระ

1. สำหรับการรักษารัฐ โดยเจ้าที่มีการสืบตระกูลกันมา ก็ด้วยการปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีเดิม ความต่อเนื่องของการปกครองดังกล่าวทำให้ไม่คุ้มกับที่ผู้อื่นจะคิดให้มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ขึ้น เพราะอาจนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ ได้ อีก

2. ในรัฐใหม่ผสม ย่อมมีปัญหามากกว่า เนื่องจากคนเราเต็มใจที่จะเปลี่ยนนายของตน โดยเชื่อว่าผู้ปกครองใหม่จะทำให้ประชาชนดีขึ้น แต่หากไม่เป็นเช่นนั้น ผู้ปกครองใหม่ยังจำเป็นต้องทำอันตรายต่อคนที่จะกลายเป็นผู้ปกครองคนใหม่เสมอ ด้วยการได้รัฐนั้นคนเหล่านี้ก็จะกลายเป็นศัตรู

3. ในรัฐของเจ้าฯซึ่งมีข้าราชการบริพารเป็นผู้ช่วย การยึดครองย่อมทำได้ค่อนข้างลำบาก แต่ถ้าปราบปรามได้จะง่ายต่อการปกครอง
4. รัฐที่นำมาผนวกกับรัฐเดิมต้องทำลายเชื้อสายของผู้ปกครองเดิมให้สิ้น และไม่เปลี่ยนกฎหมายและภาษี
5. วิธีการปกครอง รัฐที่เคยชินกับการมีชีวิตรอยู่ภายใต้กฎหมายของตนเอง มีอยู่สามแบบ ได้แก่ 1) การทำลายรัฐนั้นเสีย 2) การไปพำนักอยู่ที่นั่นด้วยตนเอง และ 3) การปล่อยให้พวกเขาอยู่ภายใต้กฎหมายเดิม
6. กรณีของรัฐใหม่ล้วน ที่ผู้ปกครองได้มาด้วยกำลังและความสามารถของตนเอง หากพึงโชคชะตาแต่น้อย ก็จะสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ในการจัดระบบใหม่ของสังคม

7. คนที่ได้เป็นผู้ปกครองโดยอำนาจของผู้อื่นหรือโดยโชคชะตา ย่อมเป็นการผิดพลาดที่จะคิดว่าบุคคลระดับสูงจะลืมความขุ่นเคืองเก่า ๆ ด้วยผลประโยชน์ใหม่ ๆ และปกครองด้วยความรักและความเกรงกลัว

8. สำหรับคนที่ได้เป็นผู้ปกครองด้วยความเหี้ยมโหดจะไม่ทำให้เขาประสบความสำเร็จรุ่งโรจน์ขึ้นมาได้

9. ผู้ปกครองที่ได้อำนาจมาจากความนิยมชมชอบของมหาชน ควรทำให้ผู้คนมีความต้องการตัวเราอยู่เสมอ เพื่อพวกเขาจะได้จงรักภักดีต่อเราตลอดไป

10. สำหรับรัฐที่เข้าผู้ปกครองเป็นผู้นำทางศาสนานั้น ย่อมมั่นคงและสบาย

การทหาร

1. การที่ผู้ปกครองรัฐหนึ่ง ๆ จะมีกำลังเข้มแข็งหรือไม่นั้น ย่อมขึ้นอยู่กับว่าเมื่อเผชิญกับศัตรูแล้ว จะรักษาตนเองได้หรือต้องพึ่งผู้อื่นมากน้อยเพียงใด

คนเราจะหวั่นเกรงต่อความยากลำบากที่จะเอาชนะผู้ที่มีความพร้อมในสิ่งดังกล่าว

2. เนื่องจากเราไม่อาจมีกฎหมายที่ดีโดยปราศจากกองทัพที่ดีได้ แต่การมีกองทัพที่ดีนั้น ย่อมต้องมีกฎหมายที่ดีอยู่แล้วโดยปริยาย ผู้ปกครองจึงต้องมีกองทัพของตนเองมากกว่าที่จะอาศัยทหารรับจ้าง หรือกองทัพของผู้อื่น พร้อมที่จะพ่ายแพ้ด้วยคนของตัวเอง ดีกว่าที่จะชนะด้วยกองกำลังของผู้อื่น

การทหาร

3. การปกครอง ในแง่หนึ่งนั้น เป็นเรื่องของศิลปะการทำสงครามหรือการใช้กำลังทหารนั่นเอง ผู้ปกครองจึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้

ผู้ปกครองจึงควรมีการฝึกทำสงครามอยู่เสมอ นอกจากนี้แล้วก็ควรฝึกฝนสติปัญญาของตน ด้วยการศึกษาวรรณคดี การสงคราม เกี่ยวกับการเป็นผู้นำของบุคคลต่าง ๆ สาเหตุแห่งชัยชนะและความพ่ายแพ้ เพื่อจะได้ถือเป็นแบบอย่างความสำเร็จ และหลีกเลี่ยงความล้มเหลวเท่านั้น รวมทั้งเอาอย่างบรรดาบุคคลสำคัญ ๆ ในอดีตด้วย

คุณธรรมของผู้ปกครอง

มาเคียวเวลลี ได้ฉีกตัวเองออกไปจากคติดั้งเดิมที่เขาถือ
ว่าเป็นเรื่องของจินตนาการ (imagination) ด้วยการพูดถึง
ความจริง (reality) ทางการเมือง โดยเน้นว่า คนเรามีชีวิต
จริงอย่างไร ซึ่งห่างไกลกับการที่ควรจะมีชีวิตอย่างไร เขาถือ
ว่าการมีคุณธรรมกับการไม่มีคุณธรรม ซึ่งอาจนำมาซึ่งการ
ยกย่องหรือการถูกตำหนิติเตียนนั้น จะต้องรู้จักใช้ให้
เหมาะสมกับกาลเทศะ

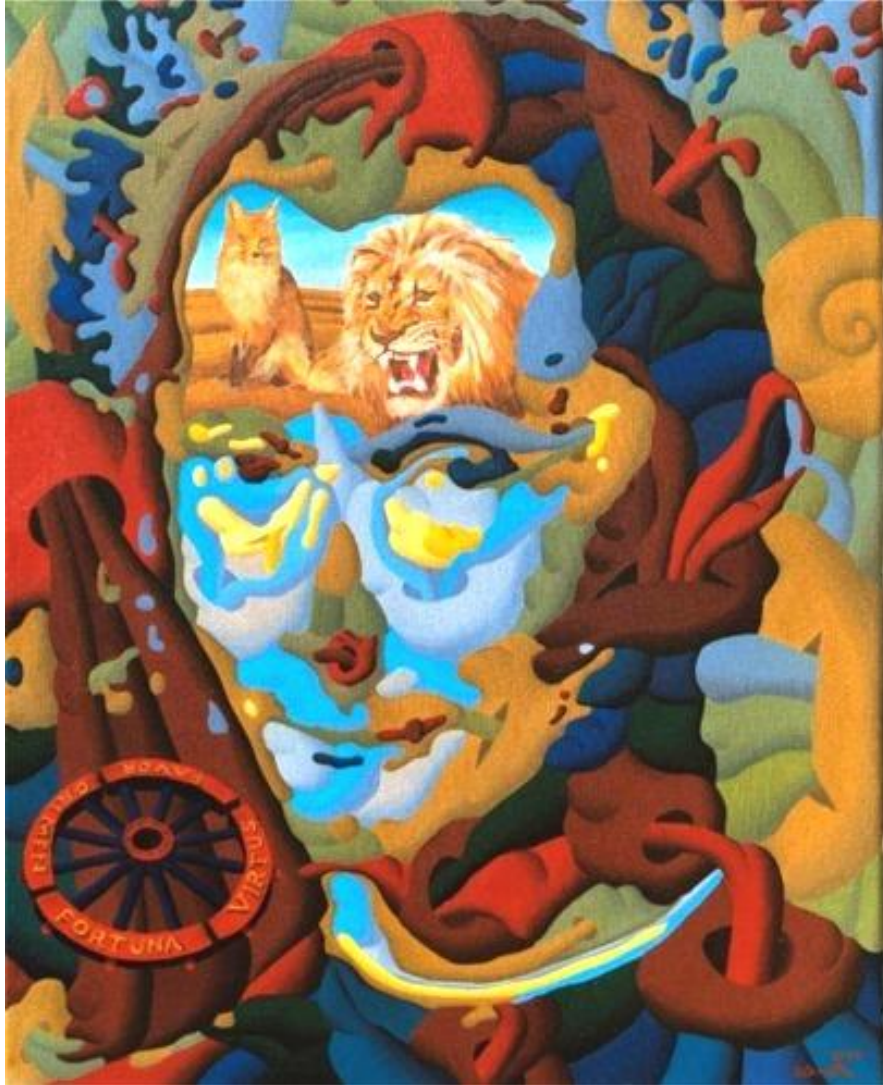
1.ความโอบอ้อมอารีกับคนบางคน หากมีมากเกินไป ก็อาจนำความเสียหายมาสู่ตัวเราได้

2.ความเมตตาปราณีที่เกินขอบเขต หากจำเป็นอาจต้องใช้ความโหดร้ายทารุณกันบ้าง ทั้งนี้ก็เพื่อก่อให้เกิดความมีเอกภาพ ในทำนองเดียวกัน การเป็นที่กลัวเกรงย่อมปลอดภัยมากกว่าการเป็นที่รัก

ระหว่างความรักและความยำเกรง หากจำเป็นต้องเลือกผู้ปกครองต้องเลือกความยำเกรง ซึ่งจะเป็นการปลอดภัยกว่า เพราะทำให้คนเชื่อฟังไม่กระด้างกระเดื่อง (ความยำเกรงไม่ใช่ความเกลียดชัง)

คนเราสามารถจะลืมความตายของบิดาได้เร็วกว่า
การสูญเสียมรดกที่บิดาของตนทิ้งไว้ให้เสียอีก

คนเราพร้อมที่จะลืมหรือให้อภัยฆาตกรที่มาบิดาของตน
มากกว่าผู้ที่ยึดเอาทรัพย์ของตนและผู้หญิงของตนไป
(คนเราพร้อมจะลืมและให้อภัยฆาตกรที่มาพ่อแม่ แต่ไม่มี
ทางที่จะลืมคนที่เขายึดเอาทรัพย์และผู้หญิงของเขาไป)

3. ความซื่อสัตย์และการรักษา
ข้อตกลงและควรรู้จักวิธีที่จะจัดการกับ
ผู้คนอย่างฉลาดแกมโกงได้ด้วย

จึงควรเรียนรู้ว่าเมื่อใดจะต้อง
ทำตนเป็นสิงห์โต และเมื่อใดจะต้องทำ
ตนเป็นสุนัขจิ้งจอก

มนุษย์เราโดยทั่วไปแล้วก็ไม่ใช่
เป็นคนดีไปเสียทั้งหมด หากแต่ชั่วร้าย
และไม่รักษาคำพูดต่อผู้อื่นอยู่แล้ว

คนเรายังสนใจเรื่องเป้าหมาย
เป็นหลัก ส่วนวิธีการถือเป็นรอง
จึงสนใจภาพที่ปรากฏภายนอกกับ
ผลลัพธ์มากกว่าสิ่งอื่นใด

4. หลีกเลี้ยงการดูถูกเหยียดหยามและความเกลียดชัง
ความเกลียดชังนั้นอาจเกิดจากการทำดีพอ ๆ กับการทำในสิ่งที่
ชั่วร้าย

5. ความมั่นคงของรัฐย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลาย ๆ อย่าง
บางครั้ง อาจถึงกับต้องสร้างศัตรูขึ้นมาเองเพื่อให้บรรลุถึงสิ่งนี้

6. ควรทำตัวเป็นมิตรแท้หรือศัตรูที่แท้จริง

7. หลีกเลี้ยงการประจบสอพลอ ซึ่งมีอยู่มากและอันตราย

8. ควรรักษาคนดีที่มีฝีมือไว้ให้อยู่กับเราได้นาน ๆ ด้วยการปูนบำเหน็จรางวัลให้ตามความเหมาะสม เช่น ด้วยลาภยศ และตำแหน่ง จนพวกเขาไม่อยากจะเกิดการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ขึ้นมา

9. โชคชะตามีส่วนกำหนดความสำเร็จแห่งการกระทำของคนเราอยู่ครึ่งหนึ่ง แต่อีกครึ่งหนึ่ง มันก็อยู่ในการควบคุมของเราด้วย บางทีคนเราใช้วิธีการเดียวกัน คนหนึ่งอาจบรรลุเป้าหมาย อีกคนหนึ่งประสบความล้มเหลว สิ่งที่มีผลดีในวันนี้ อาจมีผลตรงข้ามในวันหน้า

goddess of good luck

เปรียบโชคชะตาเหมือนกับสตรี
ถ้าใครอยากจะควบคุมเธอ ก็ต้องตีให้เธอ
ล้มลง แล้วเธอก็จะปล่อยให้เราเอาชนะได้
เธอจึงมักจะเป็นมิตรกับคนหนุ่มอยู่เสมอ
เนื่องจาก คนหนุ่มนั้นจะดูร้าย ระวังตัวน้อย
และควบคุมเธออย่างห้าวหาญมากกว่า

10.คนเราจะสนใจเรื่องปัจจุบัน
มากกว่าอดีต การใช้ความสามารถของตัวเอง
เท่านั้นที่ถือได้ว่าเป็นการป้องกันตนเองที่ดี
ที่สุด แน่นอน และยั่งยืน

สรุป

มาเคียเวลลีพัฒนาทฤษฎีการเมืองของตน
ขึ้นมาโดยมุ่งเน้นที่ชนกลุ่มน้อยผู้เป็นฝ่าย
ปกครองที่จะใช้อำนาจให้ดีที่สุด นั่นคือ

เจ้าผู้ปกครอง

มนุษย์ซึ่งเป็นตัวแบบของเขานั้น มองจากด้าน
การเมืองอย่างเดียว มาตรฐานทางศีลธรรมของบุคคล
(ศาสนา) ไม่อาจนำมาใช้ได้ในการแสดงบทบาททาง
การเมือง ซึ่งต่างจากคุณธรรม (virtue)

เขาถือว่าผู้ประกอบการมีความสามารถในการประพடுத்தน
อย่างมีเหตุมีผล และควบคุมโชคชะตาของรัฐกับของประชาชน
ได้

เขาสามารถสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองตามที่ตน
ต้องการได้ เนื่องจากเขามีฐานะตำแหน่งทางสังคม เข้าถึง
ข่าวสารได้มากกว่าผู้อื่น รวมทั้งมีประสบการณ์ในองค์กร

ส่วนประชาชนนั้น ไม่อาจมีพฤติกรรมที่มีเหตุผล
คนส่วนมากจะไม่สนใจการเมือง รวมทั้งจะมองกันจากเปลือก
หรือภาพที่เห็นจากภายนอกมากกว่าจากความเป็นจริง

ตลอดจนสนใจเฉพาะเรื่องทรัพย์สิน ศักดิ์ศรี และความมั่นคง
ปลอดภัยส่วนตัวมากกว่าจะสนใจระบบการเมืองซึ่งก็คล้ายกับที่
ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน

ผู้ปกครองที่ปรารถนาจะอยู่ในอำนาจอย่างมั่นคง จึงต้องทำ
ให้ความต้องการเหล่านั้นบรรลุผล เพื่อความสำเร็จและการยินยอม
จากพวกเขา เพราะความมีเหตุผลกับอำนาจมักจะไปด้วยกันไม่ค่อย
ๆได้

มาเถิดเวลลีจึงแนะนำให้ผู้ปกครองต้องพร้อมที่จะแสดง
บทบาทของสิงโตหรือสุนัขจิ้งจอก โดยการใช้กำลังหรือไหวพริบตาม
สถานการณ์ที่เกิดขึ้น

ทฤษฎีของเขาตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่า คนเราโดยธรรมชาติ
แล้วจะเต็มไปด้วยความเลว คือ ตัณหาและความทะเยอทะยาน
การแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว จะนำพวกเขาไปสู่ความขัดแย้ง

นอกจากนี้แล้ว ความต้องการในการป้องกันตนเอง การมอง
การณ์ใกล้ ก็จะทำให้พวกเขาตกอยู่ภายใต้การควบคุมทางการเมือง
และการจัดการของผู้มีอำนาจ

เขากล่าวว่า ในทุกระบบการเมือง คนส่วนน้อยจะเป็นฝ่าย
ปกครองเสมอไป ระบบการเมืองที่ดีที่สุด ซึ่งได้แก่ระบอบสาธารณรัฐ
ที่มีพลเมืองมีคุณความดีพร้อม จะต้องมีความสามารถในการสร้าง
เงื่อนไขต่าง ๆ ในอันที่จะก่อให้เกิดความมั่นคง ปลอดภัยกับการอยู่ดี
กินดีของผู้คนทั้งหลาย

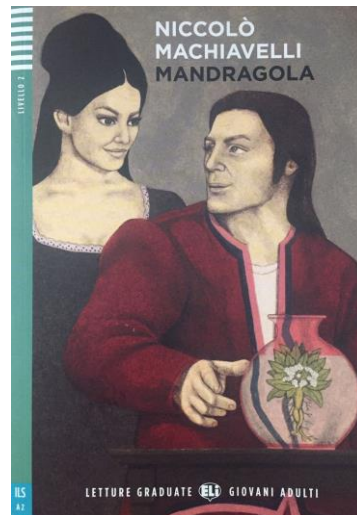
มาเคี้ยวเวลลิกกล่าวถึงชีวิตทางการเมืองตามที่ดำเนินอยู่จริง เขาเห็นว่าอำนาจคือแรงขับเคลื่อนสำคัญที่อยู่เบื้องหลังพฤติกรรมทางการเมืองคำแนะนำทางการเมืองไม่จำเป็นต้องมีสาระทางด้านศีลธรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง

ทฤษฎีการเมืองของเขาถือได้ว่าเป็นหลักและวิธีการปกครองหรือคู่มือการมีและการใช้อำนาจ ผู้ปกครองย่อมมีเหตุผลเพียงพอที่จะใช้อำนาจหรือวิธีการใดๆ ก็ได้ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของส่วนรวม เป้าหมายย่อมมีความสำคัญอยู่เหนือวิธีการ

การเมืองในแง่นี้จึงเป็นเรื่องของเทคนิคสำหรับการใช้อำนาจเพื่อบรรลุความสำเร็จบางอย่าง โดยเน้นประสิทธิภาพมากกว่าความชอบธรรม ถึงแม้ว่าแนวทางศึกษาวิเคราะห์ของเขาจะมีพื้นฐานมาจากนักปราชญ์โบราณหลายคน เช่น ทูซิดีดิส

แต่ทฤษฎีของเขาก็อาศัยวิธีการสมัยใหม่ที่ใช้การสังเกตการณ์
และใช้เหตุการณ์กับกรณีตัวอย่างต่างๆ ในประวัติศาสตร์มาสนับสนุน
หรือคัดค้านหลักการเดียวกัน แล้วหาข้อสรุปจากสิ่งดังกล่าว

สังคมที่ดีของเขาจึงเกิดจากแนวความคิดเกี่ยวกับ **ธรรมชาติ**
ของมนุษย์ตามที่เป็นอยู่ ซึ่งเป็นเรื่องของการพรรณนา มากกว่าสิ่งที่
ควรจะเป็น ซึ่งเป็นเรื่องของปทัสถานหรือบรรทัดฐานในสังคม

ผู้ประกอบการสามารถใช้ความรุนแรง ความเป็นเผด็จการ ความชั่วต่าง ๆ ได้ นั่นคือ
ต้องเป็นสุนัขจิ้งจอกเพื่อจะได้เลี้ยงกับดักและต้องเป็นสิงโตเพื่อจับไล่สุนัขป่า

ทั้งนี้ก็เพื่อการจัดระเบียบทางสังคม ซึ่งทั้งหมดนั้นอยู่ที่ความสามารถในตัว
มนุษย์ที่จะต้องพยายามเรียนรู้วิธีการต่าง ๆ ที่จะใช้พลังคุณธรรมความสามารถของ
มนุษย์มาเอาชนะโชคชะตาให้จงได้

ด้วยเหตุนี้ มนุษย์จึงจำเป็นต้องรู้จักทั้งตัวเองและสิ่งแวดล้อม เพราะ 2 สิ่งนี้เป็น
เงื่อนไขสำคัญในการพัฒนาพลังคุณธรรม ความสามารถของมนุษย์

เป้าหมายหลักในการเขียนงานเรื่อง เดอะ ฟรินซ์ คือ

“ในแง่ของอำนาจทางการเมือง ตัวเจ้าผู้ประกอบการ คือรัฐ”

“อิตาลีที่รวมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีกองทัพทหารและปลดจากแอกของพวกเขา
พระเจ้า”

“ผู้ประกอบการควรเลี้ยงการประจบสอพลอ ”

คำถามท้ายชั่วโมง

1. ทำไมมาเคียเวลลีจึงได้รับการยกย่องให้เป็นบิดาทางการเมืองสมัยใหม่ ?
2. งานเรื่อง เดอะ พรินซ์ มีเนื้อหาหลักอย่างไร ?
3. วัตถุประสงค์ของการเขียนงาน เดอะ พรินซ์ คืออะไร ?
4. งานเขียนของเขามีอิทธิพลต่อปรัชญาการเมืองสมัยต่อมาอย่างไร ?
5. หัวใจหลักในงานเขียนเกี่ยวกับรัฐ และการเมืองของมาเคียเวลลี คืออะไร